

[Duetoft]

vi nu får reklamer i lokalradioerne. Det er godt. Jeg vil også starte med at glæde mig over tilslutningen til CD's ændringsforslag om distriktsbladene. Det er også godt, men så er det meste gode nok også sagt.

Efter CD's opfattelse er der en risiko for, at de lovforslag, som foreligger nu, bliver til en gang administrativt makværk. Det siger vi, fordi der er indbygget nogle ting i dem, som er lidt vanskelige at have med at gøre. Vi har så i vores ændringsforslag forsøgt at tage nogle af de værste tidsler ud af de to forslag.

Jeg vil godt starte med reklamekvoten. Det kan være en grundlæggende holdning, at man ikke vil lade mennesker selv afgøre, om de kan tåle at høre reklamer eller ikke kan tåle at høre reklamer. Jeg mærkede mig fru Marianne Jelveds bemærkning om, at Det Radikale Venstre troede på, at befolkningens uddannelsesniveau var så højt, at den godt selv kunne afgøre, om reklamer var gode eller dårlige. Det glæder mig meget, at Det Radikale Venstre har den holdning, men netop derfor kan jeg ikke forstå, at man i et lovforslag som dette skal have en kvote på 6 minutter pr. time, når man snakker om reklamer. Vores indvending er ikke så meget formynderiet, men vores indvending er den administrative, for det fremgår ganske klart af ministerens svar til udvalget på nogle spørgsmål, at den regel skal administreres via angiveri. Det er nemlig sådan, at der ikke vil blive opsat noget kontrolapparat, men man henlægger det til de enkelte radioer og annoncører at undersøge, om reglerne er overholdt eller ikke er overholdt. Jeg kan meget vel forestille mig i en by med flere sendere, at det kan blive nok så morsomt for Lokalradionævnet at skulle sidde og høre på klager fra den ene radio over den anden og på den måde spille en masse tid.

Når ministeren samtidig i et svar til udvalget fastslår, at man ikke kan garantere en ensartet holdning over hele landet, betyder det altså, at man gentager situationen, som vi kender den fra København i øjeblikket, hvor Voice kan flytte fra Københavns Kommune til Frederiksberg Kommune, fordi man administrerer reklamerne anderledes dér. På Frederiksberg har man set gennem fingre med dem, og så flytter man bare kommune. Dette lægger altså op til, at man også i den fortsatte lov skal kunne gøre det.

CD er af den opfattelse, som vi også fik bekræftet i udvalget, at reklamemængden og virkningen på lytterallet har en nøje sammenhæng. Vi er overbevist om, at det regulerer sig selv, fordi de radioer, der vil sende for meget reklame, ingen lyttere får. Når det så er sket, kommer der ikke så mange reklamer, og så er cirklen sluttet.

Det andet, vi er imod, er reglerne i forbindelse med administration af fonden. Fonden er efter vores opfattelse en underlig foreteelse, fordi den betyder, at nogle radioer skal betale 10 pct. til nogle andre radioer. Det kan f.eks. være holdningsradioer med en bestemt holdning, der pludselig bliver tvunget til at give nogle penge til støtte for nogle andre holdninger i en anden radio. Typisk er der vel byer, hvor en arbejderbevægelsesradio og en kristen radio arbejder side om side. Jeg ved ikke, hvor mange af dem der støtter den kristen radio, der er vildt betaget af, at en del af deres penge risikerer at komme til at støtte en radio med en noget anden holdning. Her må jeg også spørge ministeren, ligesom vi har forsøgt at få belyst i udvalget: Hvad garanti er der for, at dette overholdes? Hvordan vil man sikre, at tingene kan kontrolleres, og at man ikke gør alt, hvad man kan, for at finde samtlige smuthuller for at komme uden om disse ting? Der er mange smuthuller, det ved vi fra udvalgsarbejdet. Vi har prøvet gang på gang at diskutere, hvor de er, og vi må igen være opmærksomme på, at det, dette drejer sig om, i høj grad er radioer, hvor mennesker arbejder frivilligt. Det er altså ikke ansatte. Det er ikke revisorer eller jurister. Det er mennesker, der frivilligt går ind i dette arbejde af én eneste grund, nemlig fordi de synes, det er skægt at lave radio, og som nu skal pålægges et administrationsarbejde i forbindelse med denne fond, som vi i øvrigt ikke tror kan administreres.

Men det værste af det hele er næsten, at der i lovforslagene ikke er nogen klar definition af, efter hvilke regler pengene skal uddeles igen. Ja, der står en nydelig bemærkning om, at det skal være efter regler fastsat af trafik- og kommunikationsministeren. Nu kan man have megen tillid til den nuværende minister, så der sker nok ikke de store ulykker, men den nuværende trafik- og kommunikationsminister får måske også på et eller andet tidspunkt en efterfølger, og hvad sker der så? Jeg kan godt blive